

عنوان مقاله:

الگوهای پایدار در معماری ایران

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی و هفتمین همایش ملی معماری و شهر پایدار (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

سلمان نقره کار - استادیار، عضو هیات علمی دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی (ره)، تهران، ایران

مریم سخاوت - کارشناسی ارشد مهندسی معماری، گروه معماری، دانشگاه علوم و تحقیقات

خلاصه مقاله:

معماری ایران از پیشینه ای غنی برخوردار است که در طی زمان با توجه به شرایط منطقه ای، اقلیمی، فرهنگی و جغرافیایی و برخاسته از نیازهای مشترک انسانها، و ویژگیهای مشترک یک بوم شکل گرفته است. ولی با گسترش معماری مدرن بیم آن می رود که بواسطه حجاب فناوری غیربومی، الگوهای دیگری جایگزین آنها شود. هدف تحقیق این است که به معماری گذشته ایران نه صرفاً به مثابه آثار تاریخی گذشته، بلکه در حکم میراثی نگریسته شود که الگوهای پایدار درون آن ها می تواند الهام بخش معماران معاصر باشد. بر مبنای چنین نگرشی، این تحقیق، در پی کشف الگوهای پایدار در معماری ایران است. بنابراین سوال اصلی پژوهش این است که «چه چیزی معماری را ایرانی می کند؟» برای پاسخ به پرسش، مروری بر آثار تاریخی معماری ایران از پیش از اسلام تا پس از اسلام شده و روش تحقیق، مقایسه تطبیقی این آثار از و تحلیل آنها در دوره های مختلف معماری ایران است تا از این طریق الگوهای مشترک در «معماری ایران» کشف شوند. نتیجه تحقیق، کشف چهار کهن الگوی «چهارطاقی، حیاط مرکزی یا میانسرا، ایوان و تالار ستوندار یا شبستان» در معماری ایران است که همانگونه که تا امروز نیازهای انسان ایرانی را برآورده کرده اند، در شکل گیری امروز و آینده ایران نیز قابل تداوم و تکامل باشند. امید است با شناساندن این الگوها و بکارگیری آنها در طراحی معماری امروز و آینده ایران بتوان آثار معماری دارای «هویت و اصالت» ایرانی، خلق کرد و زمینه «حال خوب» بهره برداران ایرانی خود را فراهم نمود.

کلمات کلیدی:

آموزش معماری، الگوهای معماری، معماری ایرانی، الگوی چهارطاقی، الگوی ایوان، الگوی حیاط مرکزی، الگوی تالار ستوندار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1733667>

